

TEMA DEL DIA

Manresa mostra els seus encants als turistes cada dissabte al matí

► La ruta Cor de Catalunya, que cada setmana té gent, va congregat ahir una desena de persones

Crònica

Toni Mata i Riu MANRESA

A Manresa hi ha una Seu que no és una Seu perquè no té títol de catedral; una Cova que no és tal perquè en realitat és una bauma; i un Pont Nou que de nou no en té res perquè data del segle XIV. Res millor que una mica d'humor i intriga per seduir el públic que cada dissabte al matí surt de l'Oficina de Turisme de la capital bagenca per realitzar la ruta guiada «Manresa, cor de Catalunya». Ahir, vingudes de Barcelona, Reus, Hospitalet de l'Infant, Castell del Vallès i Castellbisbal, una desena de persones van descobrir escenaris com el carrer del Balç, el Pou de la Gallina, la farmàcia Esteve i ca la Buresa, per mitjà del guia David Ferré. «Cal tenir present que som el cor de Catalunya, però no el centre, perquè el centre geogràfic és el poble de Pinós», va afegir.

Per increïble que a molts manresans els pugui semblar, cada setmana hi ha gent que arriba de diversos punts de la geografia catalana -i a vegades també de més enllà- per deixar-se acaronar pels encants de la ciutat. La Cor de Catalunya és la ruta més transversal, un viatge «per les tres grans èpoques» viscudes per Manresa: «el segle XIV, dit també el segle d'or; l'època barroca, als segles XVIII i XVIII, per l'expressió artística que s'hi va manifestar; i l'etapa industrial, a final del XIX i inici del XX», va explicar Ferré.

Des de bon principi, l'heterogeni grup va mostrar interès per la ciutat:

«quants habitants té Manresa?», va preguntar una de les concurrents; «encara hi ha els jutjats, aquí?», va interpellar un altre davant del barroc palau del Bisbe. I, ja dins de la Seu, la joia de la corona del patrimoni manresà, cares d'estupefacció per les enormes dimensions del temple -que els visitants barcelonins van relacionar de seguida amb la mediàtica basílica de Santa Maria del Mar- i un interrogant formulat per una altra participant: «què hi fa aquesta capella al mig del claustre?». Era el moment de parlar dels molt nostrats favets i tremendos.

La visita a la Seu va generar molta satisfacció als presents i una de les visitants va posar el dit a la llaga: «no la veneu gens, aquesta Seu». Així mateix, el singular carrer medieval del Balç també va provocar curiositat i mirades d'astorament. «Quan faig aquesta ruta amb manresans d'una certa edat, en sortir sempre hi ha qui rememora un local que hi havia just aquí al davant, el pub Cavorca», va afegir el guia.

De mica en mica, el recorregut, que ahir es va allargar dues hores i mitja, una estona més de l'habitual perquè cap dels participants havia sol·licitat el tast de vins i productes locals, va anar sortint de la ciutat vella (plaça Major, Sant Miquel, Plaça de l'Om i Born) per exhibir als turistes les belles modernistes. El punt final, al teatre Kursaal, va posar la rúbrica a un itinerari dens en contingut però que va regalar als visitants -no n'hi havia cap amb antecedents manresans- una mirada a la ciutat que molts nadius haurien de provar. Això sí, al final, una pregunta tant o més inquietant que la resta: «i aquí, on carai s'aparca?».

El pas per la basílica de Santa Maria, la Seu, va atreure l'interès dels visitants

El grup es va desplaçar de la ciutat antiga cap a la Manresa modernista pel carrer del Born

David Ferré, ahir al migdia al passeig de Pere III de Manresa

Entrevista David Ferré

► GUIA TURÍSTIC

«Sorprenen que als manresans els sorprengui que la gent vingui»

TONI MATA I RIU MANRESA

■ Poques persones expliquen tant la ciutat com els vuit guies que condueixen les nombroses rutes que coordina l'Oficina de Turisme de Manresa. Un d'ells és el santfructuosenc David Ferré, que ahir va con-

duir un grup d'un desena de persones per la ciutat medieval i la modernista en la ruta «Manresa, cor de Catalunya».

► Qui s'apunta a fer una visita guiada per conèixer Manresa?

■ Hi ha de tot, i més estrangers que no sembla. Sobretot, francesos. Gent que ve a passar un parell de setmanes de vacances, lloga un apartament a Manresa per establir-s'hi i després viatja a diferents llocs de Catalunya.

► Sorprenent.

■ També ve força gent de Filipines, Austràlia i els Estats Units atrets pels llocs ignasians. Però, en general, no hi ha un sol perfil de visitant: aquí hi ve gent de tot arreu.

► Podria semblar que el públic majoritari fos de la província de Barcelona, per la proximitat.

REPORTATGE FOTOGRÀFIC DE MIREIA ARSO

La ruta també va fer esment que Manresa va exportar Can Jorba

El carrer del Balç és una de les parades obligades per parlar de la Manresa medieval

Hi ha gent de Manresa, gent d'arreu de Catalunya, d'Aragó, Andalusia... i, com deia, també de l'estranger.

Quines rutes tenen en cartell?

Cada dissabte, a les 11 del matí, fem la de «Manresa, cor de Catalunya». Sempre hi ha gent. I la ruta de la Manresa ignasiana la fem cada dijous en castellà, els divendres en anglès i, l'últim diumenge de mes, en català. Són itineraris molt complets. També fem recorreguts a petició de grups, com la Manresa medieval, la barroca... i rutes que són estacionals, com les Vespres mo-

«Hi ha francesos que s'estableixen a Manresa per les vacances i, des d'aquí, volten per Catalunya»

dernistes o les visites al cementiri. Per cert, d'aquestes, demà diumenge -avui per al lector- n'hi ha una de prevista a les 11 h.

Tanta gent hi ha interessada en Manresa?

La veritat és que cada setmana tenim molts grups.

Què és el que té més èxit?

De fet, podem dir que tot té èxit. Però podem destacar la Seu, la Cova i els llocs ignasians i els edificis modernistes. La Manresa ignasiana impacta força: la Cova, la capella del rapte, el museu...

Quin és l'objectiu que es marquen amb la ruta «Manresa, cor de Catalunya»?

Fer un repàs de la història de la ciutat a partir dels llocs importants.

Què ha de tenir un bon guia?

És bàsic que t'agradi allò que expliques, ja que Manresa té coses molt interessants per ensenyar. És a

«Per fer bé de guia has de sentir passió per allò que expliques, i a Manresa hi ha coses per ensenyar»

dir, la passió per explicar.

Alguna cosa més?

Cal ser honest, no cal vendre cap moto a la gent. Quan estàs fent de guia, executes un doble paper: ets com un professor però, també, un animador. I tot plegat és important, sobretot en dies en què fa fred, per

ELS VISITANTS

Maria Farré

CASTELLAR DEL VALLÈS

«El contingut i el guia ens han agradat»

► Vam mirar a Internet alguna cosa per fer, i en veure que la ruta és guiada ens hi vam apuntar», explica Farré, que va venir amb la seva parella, Miquel Estapé. Tot i que no coneixien Manresa, «el contingut de la ruta i el bon fer del guia ens han agradat».

Joan Alfonso Rivas

L'HOSPITALET DE L'INFANT

«No sabia que hi hagués tant modernisme»

► Reusenc de naixement, el Joan va visitar la capital bagenca per primer cop després de recercar per Internet. «No sabia que a Manresa hi havia tant modernisme, he quedat força sorprès», va comentar. A la tarda, tenia previst anar al castell de Cardona.

Bernat Vialba

CASTELLBISBAL

«Desconeixia que la Seu fos tan gran»

► Fa uns dies, el Bernat va ser a Manresa per informar-se de les rutes que ofereix l'Oficina de Turisme, i es va decantar per la del Cor de Catalunya. «He quedat parat amb la Seu», va reconèixer després del recorregut: «no hi havia estat mai abans i no sabia que fos tan gran».

Amparo Almirall

BARCELONA

«Ens havien dit que a Manresa no hi havia res»

► «Viatgem molt fora de Catalunya i també està bé conèixer el que tenim aquí», admetia l'Amparo: «uns amics, en saber que veníem, van dir 'però si a Manresa no hi ha res!'. Però ahir va descobrir la Seu «és una joia que t'eni molt amagada» i va dir que tornaria a la ciutat a fer la ruta ignasiana.

exemple. Un guia s'ha de saber fer entendre, fer la ruta divertida, perquè si no la gent la troba pesada.

S'hi han trobat?

No, mai he rebut cap queixa. Fa sis anys que em dedico a això des de l'Oficina de Turisme i mai m'han dit d'una visita que ha estat avorrida.

A un manresà li pot semblar sorprenent tant d'interès per la seva ciutat.

Ami no em sorprèn gens, perquè s'ha fet molta feina per donar a conèixer la ciutat. El que em sorprèn és que als manresans els sorprengui aquest fet.